

ЛОЗКА



WWW.KLUBJOSKA.MK

ТОА ШТО УСТАТА НЕ МОЖЕ ДА ГО
ИЗГОВОРИ КАМЕРАТА ЌЕ ВИ ГО
КАЖЕ!



**МЛАДОСТА Е СРЕЌНА БИДЕЈЌИ
СПОСОБНА Е ДА ЈА ВИДИ УБАВИНАТА!**

СОДРЖИНА

- ПАТРОНЕН ПРАЗНИК
- ПОСЕТА НА МТВ
- ПОСЕТА НА ИНСТИТУТОТ ЗА
МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК
- ПАТОПИСНА РЕПОРТАЖА
- ИНТЕРВЈУ: КАЛИОПИ
- СЕНКИ НА ПРОЛЕТТА
- ИНТЕРВЈУ СО ПРОФЕСОРОТ МИЛАН
ЛЕШЕВСКИ
- КВИЗ: КОЈ ЗНАЕ, ЗНАЕ,
КОЈ НЕ ЌЕ НАУЧИ

ТОНИ АВРАМОВ

Уредник на електронскиот магазин „ЈОСКА“

Почитувани читатели,
во изминатите девет месеци се обидовме
да создадеме еден нов медиум, во чекор
со новите стандарди и новите потреби на
корисниците на медиумски услуги. Се
надевам дека успеавме да доближиме до
вас иновативен, но и креативен
електронски медиум кој ги задоволуваше
вашите вкусови. Електронскиот магазин
„Јоска“ излезе од рамките на училишните
клуби, а учениците докажаа дека со труд,
со истражување можат да им пркосат на
новите времиња и да бидат рамо до рамо
со професионалните новинари.



РЕДАКЦИЈА

АЊА ПОП-КОСТОВА
БЛАГИЦА СТУПАР
СТЕФАНИЈА МАРКОВА
АНДОН МАЏУНКОВ
ВИОЛЕТА ЧУГУНЦАЛИЕВА
МАРИЈА АТАНАСОВА
БИЛЈАНА КАДИЕВА
НАТАША СТОЈКОВСКА
МАГДАЛЕНА ШУКЛЕВА
ЛЕАНА ЈАНКОВСКА
ЈОВАНА ДИЧЕВА
АНГЕЛА ИВАНОВА
СИМОНА ДИЧЕВА
МИХАЕЛА КАРАИВАНОВА
АНАСТАСИЈА АТАНАСОВА
ЈОВАН ГРОЗДАНОВ
АНГЕЛА ЈАНЕВСКА
СОФИЈА СТОЈАНОВА
НИКОЛА ЧАКАРОВ
МАРИЈА МАЧУКОВА
АНГЕЛ АЕВСКИ
АНГЕЛА КОСТАДИНОВА

РИСТЕ РИСТЕВСКИ
САРА ЈОВАНОВА
САНДРА ЕЛЕНСКА
ДРАГАНА МАРКОВА
ТАМАРА ДРОНОВА
СИМОНА МИНЧЕВА
ДОНИ РИЗОВА
МАГДАЛЕНА ИЛИЕВА
НИКОЛА ЈАНКОВСКИ
ТИЈАНА ГОЦКОВА
СНЕЖАНА ТАСЕВА



ЗАМЕНИК - УРЕДНИЦИ:

ЃОРГИ НОВАКОВСКИ, ВЕРИЦА МАРКОВСКА,
ДАНЧЕ НИКОЛОВА

ФОТОГРАФИЈА:

АНДРЕЈ ДИМОВ, ИВАНА ГРУЈИЌ, МАРИЈА МАЧУКОВА

ТЕХНИЧКА ПОДДРШКА: ГОРАН МАНЕВ

ПАТРОНЕН ПРАЗНИК

СОУ „ЈОСИФ ЈОСИФОВСКИ“

25.4.2024
Народен театар



СОУ „Јосиф Јосифовски“- Гевгелија го прослави својот Патронен празник со културно-уметничка манифестација, во Народниот театар- Гевгелија. Во програмата, учествуваа ученици од Училиштето кои пред многубројните присутни се претставија со хорски настапи, изведба на драмски сцени на македонски и англиски јазик, музички настапи и танцови перформанси, подготвени од професорите: Илија Атанасов, Даниела Џишева и Александра Каева, Андријана Џинова, Кристина Пренда, Емилија Дуганова и Маја Зафирова. Техничката аудио-визуелна обработка беше на Тони Аврамов.







ПОСЕТА НА МАКЕДОНСКАТА ТЕЛЕВИЗИЈА

Секој што може да пренесе порака е медиум. Секој од нас, на еден или друг начин, пренесува, соопштува или информира, а тоа не е ништо друго туку гласот што сака да промени нешто во општеството. Промените доаѓаат од нашиот кренат глас!

Ученици од Општина Гевгелија во рамките на проектот „Јас=Медиум“ на ЗГ „Од станица до граница“ ја посетија Македонската телевизија.

Посетата на ученици на Македонската телевизија беше одлична можност да го видат процесот на создавање телевизиски содржини и да дознаат повеќе за работата зад кулисите на телевизиската продукција.

Во рамките на проектот „Јас=Медиум“ беа предвидени и остварени неколку сегменти при посетата на телевизијата. Обиколка низ студијата и разговори со професионалците во различни области на продукцијата (режија, монтажа, новинарство и сл.) беа дел од посетата со приказ на производство на вест и демонстрација на емисии што најчесто се емитуваат во живо.



Учениците имаа можност сами да направат симулација на емисија и да застанат на пултот како новинариводители за да ја почувствуваат магијата на овој медиум. Посетата на МТВ се реализира во рамките на проектот „Јас=Медиум“ на ЗГ „Од станица до граница“ од Гевгелија кој се спроведува во рамки на Регионалната програма за локална демократија во Западен Балкан 2 – ReLOaD2, која е финансирана од Европската унија (ЕУ), а ја имплементира Програмата за развој на Обединетите нации (УНДП). Проектот „Јас=Медиум“ е кофинансиран од Општина Гевгелија.

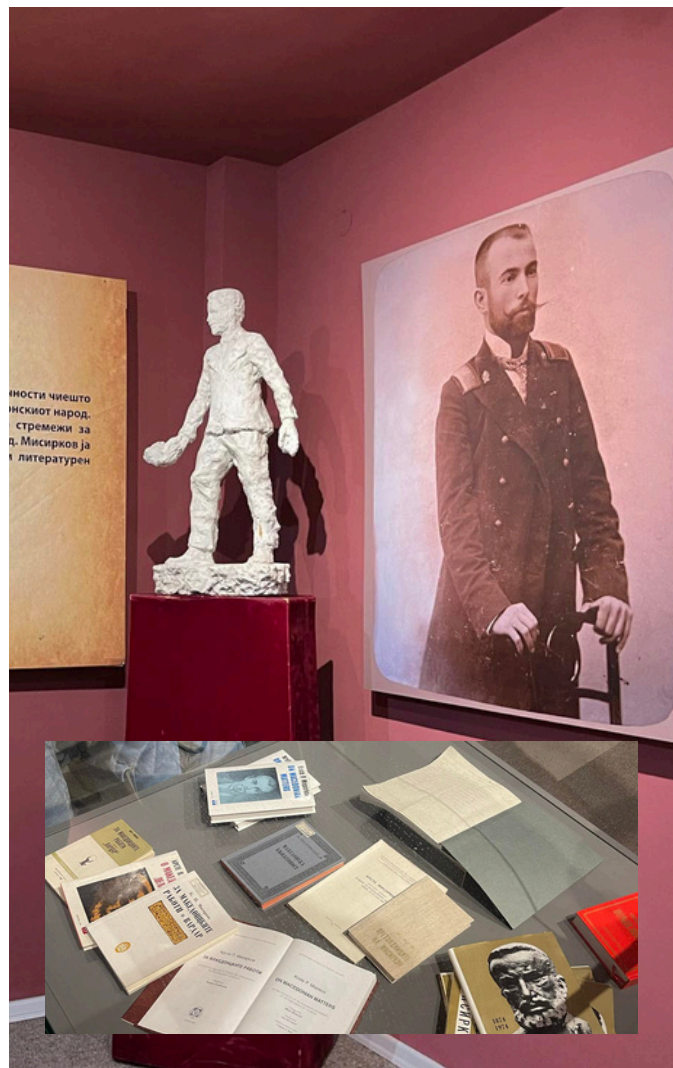


ПОСЕТА НА ИНСТИТУТОТ ЗА МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК „КРСТЕ МИСИРКОВ“

Членовите на Клуб „Јоска“ при СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија го посетија Институтот за македонски јазик „Крсте Мисирков“ во Скопје.

Институтот за македонски јазик „Крсте Мисирков“ е основан во 1953 година со цел проучување на македонскиот јазик, поттикнување на творечките потфати и грижа за усовршување на научните и стручните работници.

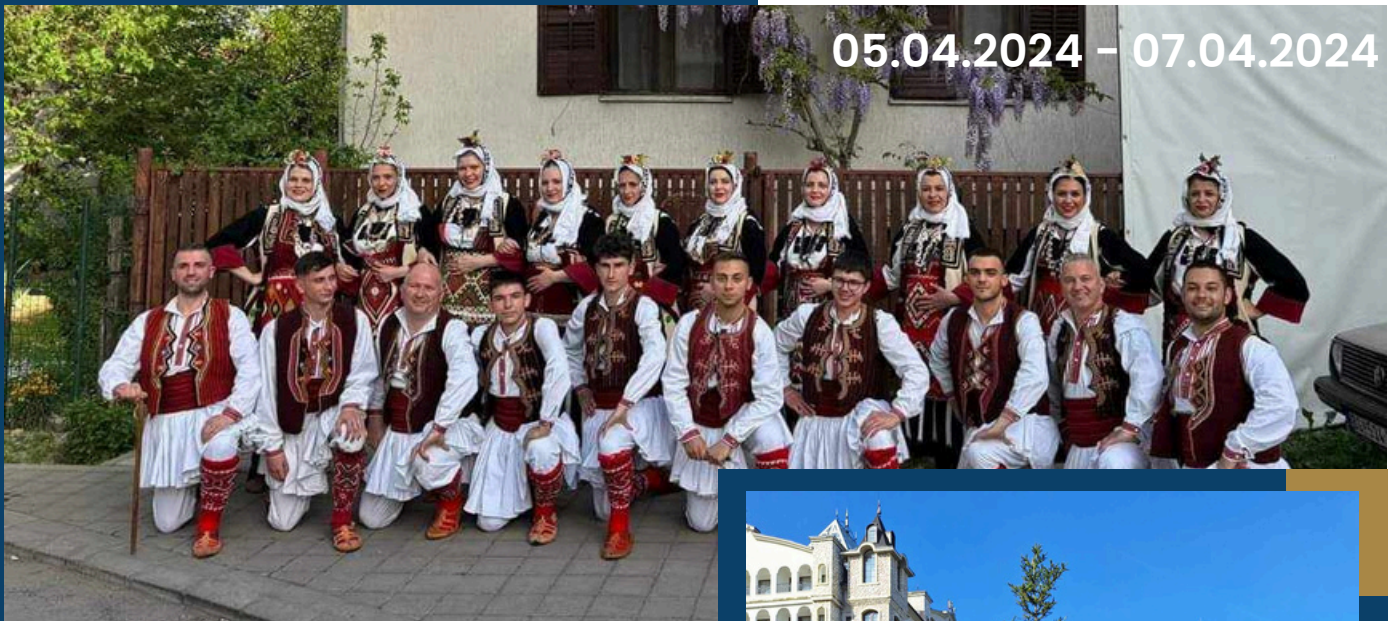
Учениците од Гевгелија водени од професорите по македонски јазик и литература Даниела Џишева и Тони Аврамов имаа можност да ја посетат собата на Крсте Петков Мисирков и да се запознаат со неговиот живот и дејност.



ПАТОПИСНА РЕПОРТАЖА

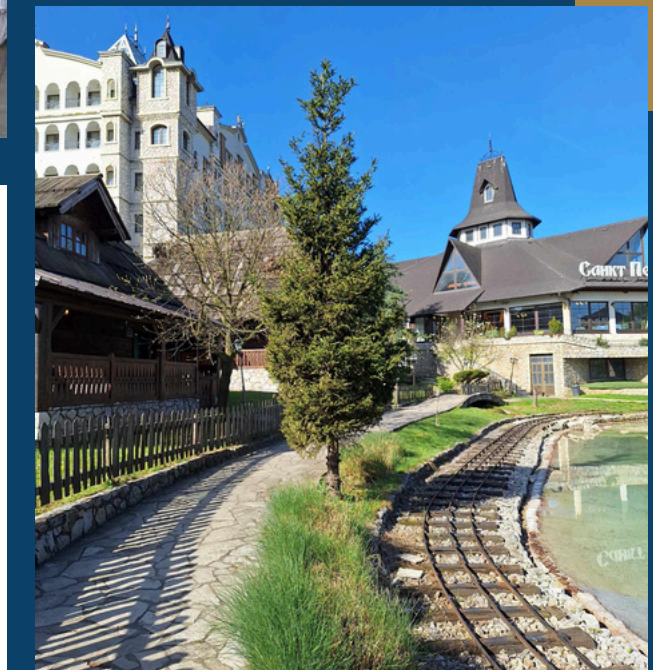
Патописец и фотограф:
Андреј Димов

05.04.2024 – 07.04.2024



Вистинска чест и задоволство ни е да ви ја претставиме турнејата на Ансамбл „Бојмија“ во Босна и Херцеговина и Република Србија. Членовите од првата група и ветераните на Ансамбл „Бојмија“ од Гевгелија беа поканети да учествуваат на два фестивала, едниот во Брчко, Република Српска и другиот во Шабац, Република Србија.

Во вечерните часови на 04.04.2024 ја започнавме нашата турнеја. Утредента во утринските часови пристигнавме во Босна и Херцеговина и имавме чест да посетиме едно од најпознатите етни села во државата. Комплексот - Етно село „Станишки“ нè втурна во сплетот од природните убавини. Сините нијанси на езерото прелеваа искри од возбуденост во нашите срца. Глетката на преубавите градби нè прошета низ временската лента на истроските мигови. Ова место е вистинска бајка и мелем за сечија душа.

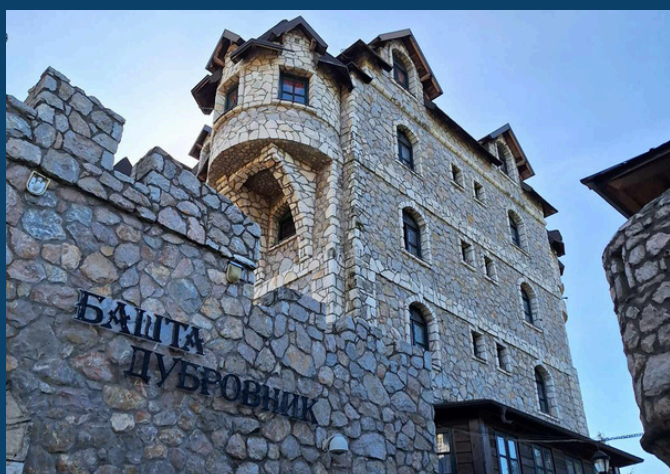


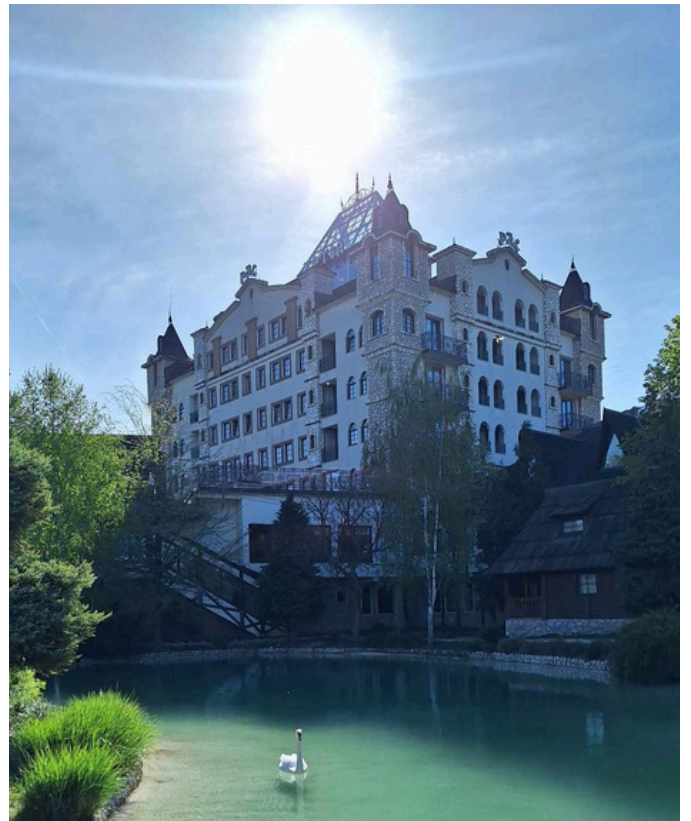


По кратката прошетка во Етно село „Станишки“ се упативме во градот Брчко кој се наоѓа во Република Српска. Овој град ни ги врежа сите белези на балканската култура и спомени. Вечерта на 05.04.2024 бевме дел од македонската вечер на фестивалот на кој настапивме со неколку кореографии, „Радовишки собор“, „Пијанец“, „Беломорски Бисер“, „Лазаренки“ и уште неколку други. Како и секогаш имавме можност уште еднаш да го претставиме сплетот на ситно извезаниот чекор на македонската култура. А, крајниот аплауз кој го добивме додаде в нашите срца уште една капка гордост, капка искуство и многу повеќе од среќа.

На 06.04.2024 ја продолживме нашата турнеја во градот Шабац во Република Србија. Имавме можност да се прошетаме и да го разгледаме градот со прекрасна српска архитектура и култура и воедно родниот град на познатиот пеач Шабан Шаулиќ. Чекорите по поплочениот плоштад нè воведоа во пролетната приказна. А, попладнето, за првпат и ветераните настапија со кореографијата „Повардарие“.

Вечерта заедно со останатите учесници на фестивалот ја поминавме во одлична забава, смеа и дружба на вечерата која беше приготвена од страна на организаторите на фестивалот. Со звукот на музиката бевме воведени во светот на забавата, смеата и радоста. По одличната дружба, се упативме во Нови Сад кајшто и се сместивме.





Утрото го поминавме во прошетката низ плоштадот на Нови Сад. Можевме лесно да ги доловиме убавите глетки на старите културно-историски споменици кои водушевуваа со преубави стилови и детали. Ваквиот плоштад е наречен „Плоштад Слобода“ и е познат по преубавата Римокатоличка црква која блеска од везот на скапоценоста.

Во попладневните часови се упативме назад кон Македонија. Со тоа завршивме уште една од многуте незаборавни турнеи, а истата беше приказна на вистинската дружба, несебичната смеа и непроценливото искуство.





КАЛИОПИ

Никогаш не престанувајте да верувате во чуда, затоа што доколку верувате во нив, тие и се случуваат. 😊

Новинар: Благица Ступар

Од колку години започнавте да се занимавате со музиката?

- Уште од малечка! 😊

Од мојата 9-та година започна моето патешествие во музичките води. Моите први јавни настапи, моите први интервјуа, моите први снимки за носач на звук, мојот прв хонорар....Како Алиса во земјата на чудата, така се чувствував!



Какво е Вашето искуство од еуровизиското натпреварување?

- Интересно, возбудливо, необично и секако, секоја Евровизија на која учествував, за мене беа различно искуство. Најубав спомен ми е секако Евровизијата во Баку, 2012 година, кога ја пеев „Црно и бело“.

Но и помалку добрите и неубави спомени се и тоа како многу значајно искуство.

Црно и бело" е песна која и ден-денес се слуша. Каква порака носи? Дали е тоа нашата реалност?

- Кога ја креиравме „Црно и бело“, за која Ромео ја напиша музиката, а јас текстот, имавме само едно на ум - правиме песна која ќе испише нови страници во музичката историја. И иако ја пеев на македонски јазик, таа токму така стана планетарно популарна.

Самата порака е животна и универзална, неа секој може да ја сфати како му одговара, но едно е сигурно, таа е нашата реалност., што со секој ден го потврдуваме, дека сè е наш избор, па дури и судбината...



Наспрема песната “Црно и бело”, песната „Обои ме“ носеше повик на креирање на еден поубав, сплотен и хуман свет? Колку сум во право? **Многу точно! Со таа песна, целиот тој албум, како да започна една нова ера во македонската поп музика... „Обои ме“ донесе надеж и верба, особено меѓу младиот свет, но исто така и носталгичност кај повозрасните, за оние добри стари времиња...**

Какви беа Вашите средношколските денови, што и каде учевте средно образование?

- Моите средношколски денови ги поминав во средното музичко училиште „Илија Николовски - Луј“, во Скопје, на вокално - инструменталниот оддел. Поточно, соло пеење и клавир.



Како ќе ги опишете години на средното образование, дали Ви недостасуваат?

-Јас имам прекрасни сеќавања на тие години. Бевме една луда генерација, со многу соништа, идеи и другарување. Не знаевме за себичност и се поддржувавме меѓусебно. Убави денови беа тоа... Имавме прекрасна матурска ноќ, која заврши со дружба до раните утрински часови во паркот...

Сте имале ли можеби некоја средношколска љубов која Ве поттикнала да пишувате повеќе песни или пак можеби Ве демотивирала?

-Да... Бев вљубена во еден Тони, кој што прекрасни свиреше клавир... Користеше „Паќули“ парфем и секогаш по мирисот во ходниците на школото, знаев кога поминал... а кога ќе се сретневме, мислев дека срцето ќе ми излезе од гради. Не верувам дека постои послатка љубов од таа, средношколската.

Што би рекле за љубовта, верувате ли во неа?

- Љубовта е само збор, доколку не ја оживееме со постапки и дела. Доколку престанеме да веруваме во неа, сме престанале да живееме.

Со оглед на тоа што ние сме од Гевгелија, дали би можеле да изјавите нешто за нашиот град. Дали некогаш сте биле и каков Ви е впечатокот на градот и на граѓаните?

-Гевгелија е прекрасен град на југот. За мене е тоа градот на светлината, во Македонија. Луѓето во него се топли, срдечни, но исто така потполно посветени на животните случувања со особена концентрација. Таков е мојот впечаток, по неколкуте посети на овој убав град.

СЕНКИТЕ НА ПРОЛЕТТА



Автор: Леана Јанковска

Во тивкото утро, кога сонцето се крие зад облаците, пролетните сенки се будат. Тие се нежни и игриви тие се различни од оние во другите сезони тие се како детски раце што се простираат кон светлината. Тие се нежни и променливи, како и самата сезона. Пролетта се вплеткува во секоја сенка, ги оживува дрвјата, градините и улиците.

На плоштадот, старите клупи се обиколени со зелени лисја. Сенките на гранките се простираат низ тротоарот, се сплеткуваат со пукнатите плочки. Луѓето минуваат, носејќи ги своите таги и секојдневни борби. Но сенките не се заборавени. Тие ги следат, ги пратат, ги обиколуваат.

Некои луѓе може да ги сметаат за симбол на нов почеток и надеж, додека други можат да ги насочат како потсетник на минатото или времето што поминува.

Во градината, цветовите се отвораат под првите зраци на сонцето. Сенките на розите се долги и тенки, како простирачи на времето. Тие ги чуваат тајните на цветовите, ги шепкаат од ветрот и ги милуваат со нежни допири.

На прозорецот, сенките на завесите се играат. Тие се простираат низ собата, го заобиколуваат мебелот и се топат во светлината. Пролетта е време за одбивање на старото и прегрнување на новото. Сенките на пролетта се нашата заедничка врска со промените што се случуваат во природата и во нашиот секојдневен живот.

Пролетта е време на раѓање и нови начини на гледање на светот околу нас. Тие на пролетта можат да ни помогнат да ја цениме природата и да ги почитуваме промените што се случуваат околу нас.

И така, сенките на пролетта продолжуваат да се движат. Тие се носатели на животот, на секоја промена, на секоја нова можност. Во нив се скриени моменти на радост, тага, љубов и надеж. Сенките на пролетта се вечни, како и самата пролет.

КОЈ ЗНАЕ, ЗНАЕ, КОЈ НЕ ЌЕ НАУЧИ

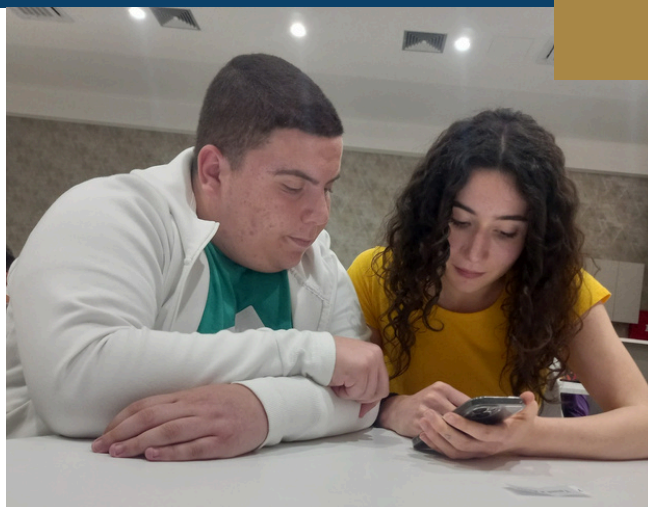
НОВИНАР:
ЃОРГИ НОВАКОВСКИ

МИЛАН ЛЕШЕВСКИ
ИДЕЕН ТВОРЕЦ НА КВИЗОТ



Како дојдовте до идеја да го создадете квизот „Кој знае, знае, кој не ќе научи“?

Идејата за организација на квиз за учениците потекна од мене како љубител на квизови кои за жал ги нема на нашите телевизии. Идејата им ја предложив на професорите Горан и Миле на еден голем одмор. По „долго“ размислување од околу 2 секунди Горан рече: „Ајде“, а Миле: „Може, јас сум правел квизови и порано“. Следниот ден веќе имавме предлози за изгледот на прашањата и Kahoot за реализација на квизот. Стефчо се придружи малку подоцна. Квизот е именуван по предлог на професорката Драгица Петкова. Така да она „идеен креатор“ е претерано, идејата е моја, а креацијата е тимска работа.



Со оглед на тоа што прашањата се од различни области, а многу често и од општата наобразба на учениците, како се создаваат прашањата, кој ги избира, кој ги селектира?

Најголем дел од прашањата се од членовите на тимот. А тимот е од професори од различни области. Ги запишуваме во текот на целата година и имаме база од околу 1000 прашања за овие две години. За една сезона ни требаат од 250 до 300 прашања. Во создавањето на прашањата учествуваат и другите професори, а минатата година свои прашања предлагаа и учениците. Изборот на прашањата за одреден круг од квизот го прави еден член на тимот, а потоа минуваат низ строго „чешлање“ од другите членови. На крајот секој од нас го решава квизот онаков каков треба да се најде пред учениците и тоа е последната проверка за отстранување на евентуални грешки.



Какви се Вашите анализи и анализите на тимот што го организира квизот, имаат ли учениците познавања од другите области и општите состојби во општеството? Колку се општествено-културно образовани?

Како луѓе кои долго време работат во образованието, забележуваме дека децата се помалку ги разбираат поимите кои ги користиме во наставата, сè потешко успеваат да ги објаснат нештата со свои зборови и дека сè повеќе им недостига она што го нарекуваме „општа култура“. Една од целите на квизот е да им помогнеме на учениците да научат по нешто и од области кои не се дел од редовната настава како филм, музика, спорт, поговорки, личности од нашиот крај, зборови на наш дијалект. Затоа и ги објавуваме прашањата и одговорите по секој одржан круг.

Квизот е долготраен процес на организирање и одвивање. Имаат ли учениците интерес, но и трпение да учествуваат?

Минатата година имавме намера да направиме пробен квиз ама ни се пријавија 72 натпреварувачки двојки или вкупно 144 деца, па квизот иако за првпат организиран беше многу повеќе од пробен. Ова година се пријавија 130 ученика во 65 натпреварувачки двојки. Бројките зборуваат дека има интерес меѓу учениците иако нема губење на часови. Што се однесува до трпението на учениците и атмосферата во угостителската сала за време на квизот, тоа треба да се види и почувствува во живо.



Дали квизот е начин да се покаже, но и докаже дека на ваков начин децата повеќе имаат интерес за учење?

Немаме намера да докажуваме такво нешто. Децата доброволно се пријавуваат за учество во квизот, се забавуваат и се натпреваруваат во своите знаења растеретени од притисоците и стресот од оценувањата во редовната настава.

Задоволни ли сте од организацијата и постигањата?

Втора година го организираме квизот, така што има уште многу можности за подобрување. Задоволни сме, се разбира, а веруваме дека и сите учесници, но и наши поддржувачи го носат задоволството да се биде дел од квизот.



Која е крајната цел на квизот?

Кој не знае да научи.



Победници на квизот за 2024 година - Ефтим Стоев и Панче Шулев
Квизот "Кој знае, знае, кој не, ќе научи!" организиран по втор пат за сите ученици од СОУ Јосиф Јосифовски заврши со најдоброто одликување , а тоа е епитетот - поинтересен од лани! Годинава, очигледно позитивно испровоцирани и мотивирани од минатогодишните два пара финалисти и победници од прва година, матурантите покажаа заби и наострено знаење. Победници во финалето оваа година се Ефтим Стоев и Панче Шулев од IV1 клас кои се издвоија од останатите два пара финалисти со 90% точно одговорени прашања. Второто место го освоија учениците Илија Иванов и Љупчо Панов од II1 клас со 76% точно одговорени прашања. А со многу тесна разлика од второпласираните, третото место го освоија Софија Иванова од II1 клас и Ѓорги Новаковски (минатогодишниот победник) од II2 клас со 74% точно одговорени прашања, односно само еден точен одговор помалку од второпласираните.



JOCKA





www.klubjoska.mk



БРОЈ 9
АПРИЛ 2024